

[Westermann.]

at disse gode Tider vil holde sig? Der er saaledes alene Virkningen paa de bestaaende Teatres Indtægter af de 18 nye Bevillinger, som er givet i det sidste Aar til Biografteatre, hvoraf en Del endnu ikke er bygget. Det er her overhovedet ikke konstateret noget om, men det forlyder, at de allerede har haft en katastrofal Indflydelse paa Omsætningen for de Bevillingshavere, som har deres Teatre i Nærheden af de nyoprettede. Og det forstaar enhver, at ved Biografteaterdrift, hvortil der er knyttet meget store faste Udgifter, er det, hvorvidt man kan sælge de sidste Billetter, det afgørende for Overskuddets Størrelse.

Da man i sin Tid, i 1931—32, gik fra den almindelige Stumfilm over til Tonefilm herhjemme, maatte Biografejerne investere en Kapital paa en 5—6 Mill. Kr. til Omlægningen. Det er rimeligt at spørge, hvilke Udgifter der vil paaføres Biografejerne, i det Øjeblik de pludselig bliver stillet over for at skulle indføre Farvefilms, og det er naturligt at spørge, hvilke Udgifter der vilde blive for dem den Dag, de skulde overgaa til plastiske Films. Jeg mener ikke, Biografejerne vil kunne tage de Udgifter, som følger med Overgangen til andre Filmsformer, under de Forhold, som bydes dem i det foreliggende Lovforslag.

Endelig maa man ikke, naar man misunder de enkelte Bevillingshavere, som har siddet med meget store Indtægter ved at have Bevillinger i Byens Centrum — Bevillinger, som de ogsaa ved egen Dygtighed har gjort særlig lønnende —, glemme, at de er de toneangivende og de banebrydende for Filmsfremvisningen i hele Landet. Deres Teatre er Premièreteatre, og det er dem, der vælger de Films, der skal fremvises herhjemme, og det er ikke rigtigt, naar Ministeren i Bemærkningerne til Lovforslaget siger, at Bevillingshaverne ikke har noget som helst at gøre med at tilføre Landet Films, at dette alene besørges af Filmsudlejerne.

Jeg kan ikke se, hvis det Lovforslag, der her foreligger, gennemføres, hvorledes man i Fremtiden skulde kunne faa et Teater som f. Eks. Palladium, og det er jo i Virkeligheden saadanne Teatre, som Folk ønsker, og som ogsaa giver Staten den største Skatteindtægt. Formentlig vil den højtærede Minister kunne give Oplysning om, hvad et Teater som Palladium i Øjeblikket giver, men jeg formoder, at alene i Forlystelsesafgift svarer et saadant Teater over 60 000 Kr. om Maaneden, hvilket vil sige ca. 3/4 Mill. Kr. om Aaret. Selvfølgelig

gaar Indtægten ned i Sommermaanederne, men formentlig vil man kunne regne med, at dette ene Teater i Forlystelsesafgift svarer til Staten 1/2 Mill. Kr. om Aaret. Derfor maa det forekomme ganske ejendommeligt, saaledes som Lovforslaget er udformet, at de Mennesker, som Staten pumper for Penge, nemlig Biografteater-ejerne, skal ifølge Loven gøre en kunstnerisk og kulturel Indsats, ellers kan de i Henhold til Bestemmelserne i Lovforslagets § 7, 1ste Stykke, miste deres Bevilling, naar den skal fornyes efter den 5-aarige Perodes Udløb, medens de Mennesker, som Staten forsyner med disse Penge, nemlig Produktionselskaberne, der sidder inde med de fedeste Bevillinger og har hel Afgiftsfrihed, stilles der overhovedet intet Krav til i kunstnerisk eller kulturel Retning for deres Produktions Vedkommende.

Med den Indstilling, vi har haft vedrørende disse Produktionselskaber, og med særlig Henvisning til det Ændringsforslag, vi har stillet under Nr. 15, har vi selvfølgelig overvejet, om det er nødvendigt over for de Formaal, som er angivet i Lovforslaget, at anvende den høje Afgiftsskala, som er foreslaaet af Justitsministeren og har faaet Tilslutning fra Udvalgets Flertal. Paa Grundlag af de opgivne Indtægter for sidste Regnskabsaar, hvor de mange nye og store Biografteatre endda ikke er medregnet, vilde Indtægten til Filmsfonden efter den Skala, vi har angivet i Ændringsforslag Nr. 15, alene for København og Frederiksberg blive 375 000 Kr. og for Købstæderne 95 000 Kr., og saa er altsaa endda ikke medregnet Paladsteatret, for hvilket der er opgivet en Indtægt, men som jo hører ind under Produktionselskaberne. Det vil altsaa sige, ca. 1/2 Mill. Kr. bortset fra Paladsteatret og de nye Teatre, som endnu ikke har indgivet Regnskab. Hvis man tog Produktionselskabernes Teatre og de mange nye Teatre med, kan jeg ikke se andet, end at man vilde naa til det Beløb af 800 000 Kr., som oprindeligt var tilstræbt, og som var Forudsætningen ved dette Lovforslags Fremsettelse, medens man, efter hvad jeg har forstaaet i Udvalget, efter den nu af Flertallet foreslaaede Skala ikke paaregner at faa mere end 600 000 Kr.

Ved vore Ændringsforslag har vi ønsket, at Støtte til dansk Filmsproduktion ud over de Bevillinger, som vi ikke har ønsket at fratage de paagældende, alene skal gives til Fremstilling af virkelig kunstnerisk og kulturelt værdifulde Films, og at Pengene derfor skal gaa ind i Filmsfonden, hvorefter